

Lata layung ni a Maumwi

Kalang mi hta lata layung manga hte wa, ngai she grau ai , ahkyak ai madang tsaw , grau galu kaba nngai nga nna, shada da dang rang hkat ma ai da.

Yung Nu wa tsun ai: Nye a hkum hkrang gaw yawng hta grau kaba ai majaw ngai she yawng hta grau kaba htum ai re nga nna tsun ai.

Yung Dawn wa mung : marai langai ngai lama mi madun mayu yang ngai hpe sha jai lang ma ai, ngai gaw yawng hpe madi madun hparan sang lang ya lu ai wa re majaw ngai she yawng hta grau ahkyak dik ai re nga ai.

Yung Pan wa gaw : Karai Kasang gaw nanhte yawng hta ngai hpe grau galu hkra hpan da nna nanhte yawng a ka-ang e tawn da ai gaw ngai grau galu kaba ai majaw rai nga ai le, ngu tsun dat wu ai.

Yung Chyai wa gaw; ngai gaw yawng hta, madu a kamhpa ai hpe hkam la lu ai wa re majaw madu a ja sut gan ni hpe ngai kaw sha ap da ,zingda shangun ai re. Sumtsaw sumra shada tsawra ai lam hta mung shanhte a ga sadi sakse hpe ngai hta sha tawn da ma ai ,dai majaw ngai gaw yawng hta grai kamhpa mai ai ahkyak dik ai wa rai nngai.nga nna tsun ai.

Yung Hkyi mung: ngai gaw kaji dik ai raitim nanhte yawng hta sha gaw ngai grau ahkyak dik , ngai grau chyoi pra , a lu ai re. Karai Kasang kaw lata mayawn nna akyuhpyi ai shaloi, Karai Kasang the grau ni htep ai majaw ngai grau chyoi pra akyu lu nngai re, nga nna shada da dang rang hkat ma ai da.

Shingrai shanhte dang rang hkat nga yang she, asak kaba sai Dingla langai mi shan the a makau yang e, gashawt galau taw nga ai hpe shanhte mu ai shaloi, dai layung ni gaw tinang hkrai kade daram ahkyak akyu rawng ai ngu ai hpe arawng mala madun mayu ai myit hte dai Dingla wa hpe langai hpang langai sa sharawt yu ma ai. Raitim nmai byin ai hpe mu chye yang, rau shada yu azi hkat rai hpa matut galaw na nchye mat ma ai. Dai shaloi Yung Hkyi gaw, anhte yawng jawm sharawt yang mai na kun? Myit hkum yang awng dang ai nga ai ga malai nna yu myit ni? Ngu tsun dat yang she shanhte yawng myit hkum ai hte jawm sharawt la lu manu ai da.

Marai hkum shagu hta lak lai ai atsam marai ningja nga ai. Shi shara the shi ahkyak ai ningtawn ai atsam ni nga ai. Marai hkum shagu a lak lai ai atsam marai ningja ni hte yawng mayawng a galu kaba awng dang lam, mai kaja ai lam a matu jai lang yang mau hpa akyu hkam la lu na re.

Yung Nu gaw; ngai gaw nau hpum la ai, nau kadun ai akyu nrawng ai (sh) ngai grau ai ahkyak ai nga nna gumrawng taw nga yang,

Yung Dawn mung, ngai gaw shinglet galu na sha chye ai hpa mung chye galaw ai, (sh) ngai sha yawng hta grau zet ai nga nna myit tsaw taw nga yang,

Yung Pan wa mung, ngai she grau tsaw nngai nga nna rai dum gumrawng taw nga yang,

Yung Chyai mung; ngai gaw kam ging ai wa re, (sh) yung pan daram n galu ai nga nna myit kaji taw nga yang,

Yung Hkyi zawn; ngai gaw kaji kadun dik , yawng a shinggan matu makau kau sha nga lu ai nga nna myit kaji kadun taw nga yang, hpa mung akyu nnga ai.

Masha hte shingdaw shing jawng ai lam gaw myit htum myit kaji ai hte myit tsaw myit dap gumrawng ai myit masa hpe shabyin ya ai. Ndai lahkawng yan a akyu gaw sum lam kaba re.

Tara Agyi laika (9 : 8 – 15) hpe hti yu ga

Ndai Ja Chyum Mungga hta Tsan lun hpun gaw shi a tsawm shingni hte shi, Mai hpang hpun mung shi a manu hte shi, Tsabyi ru mung shi bungli hte shi, Ju hpun mung shi shara hte shi, tsawm htap hkra mawn sumli nga ma ai re.

ငုံးတစ်ကောင်ကပေးသော သင်ခန်းစာ

- မေလ 14, 2013 (3:09pm) တွင် [R ကာသ](#) မှ ရေးသားမျှဝေခဲ့ပါသည်။
- [Send Message](#) [View Blog](#)

ငုံးတစ်ကောင်ကပေးသော သင်ခန်းစာ

တစ်နေ့မှာ ငုံးတစ်ကောင်ဟာ အစာရှာနေခိုက် မုဖိုးတစ်ဦးရဲ့ အဖမ်းခံလိုက်ရတယ်။ ဒီမုဆိုးက ငုံးတွေကို အရှင်ဖမ်းပြီး ငုံးသားစားချင်လို့ ငုံးဝယ်လာသူတွေကို ငုံးရောင်းစားတဲ့ အလုပ်နဲ့ အသက်မွေးသူပဲ။ ဒါနဲ့ဆိုခဲ့တဲ့ ငုံးလေးကိုမုဆိုးက ဖမ်းသွားပြီး အိမ်ရောက်တော့ အခြားငုံးတွေ နဲ့အတူ လှောင်ချိုင့်ထဲ ထည့်ထားလိုက်တယ်။

မုဆိုးက လှောင်ချိုင့်ထဲက ငုံးတွေကို အစာကောင်းကောင်း ကျွေးတယ်။ ကောင်းကောင်း အစာကျွေးတာကလည်း

ငုံးလေးတွေ ဝဝလှလှလေးတွေ ဖြစ်လာအောင်လို့ပဲ။ ဝဝလှလှ စားချင်စဖွယ်လေးတွေ ဖြစ်လာမှလဲ ငုံးဝယ်သူတွေ မျက်စိကျပြီး ဝယ်ချင်မှာကိုး။ လှောင်ချိုင့်ထဲ ရောက်နေတဲ့ ငုံးတိုင်းဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ငုံးသားစားချင်လို့ လာဝယ်သူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ သေရမှာအမှန်ပဲ။ ငုံးတိုင်းဟာ မလွဲမသွေရောက်လာမယ့် သေခြင်းတရားကို လှောင်ချိုင့်ထဲကနေပြီး စောင့်ဆိုင်းနေရတာနဲ့ မခြားဘူး။

ဆိုခဲ့တဲ့ငုံးလေးဟာ သေရမယ့် ဘေးကိုမြင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခြားငုံးတွေလို အကြမ်းဖက်ပြီး လွတ်အောင်မရုံးဘူး။ ရုန်းလို့လည်း မရနိုင်ဘူးဆိုတာ သူသိတယ်။ အကြမ်းဖက်တဲ့ ငုံးတွေဟာ အတင်းကာရောရုန်းကြ၊ ကန်ကြနဲ့ အတောင်ကျိုး၊ နှုတ်သီးကျိုးတွေဖြစ်ပြီး အဆုံးမှာ မောပန်းသေကြတာပဲ။ ခိုင်ခံ့တဲ့ လှောင်အိမ်ထဲကနေပြီး ဒီလိုအကြမ်းဖက်တဲ့ နည်းနဲ့ ဘယ်လွတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ပြီးတော့သေဘေးကို မမျှော်မတွေးကြတဲ့ အခြားငုံးတွေလို လဲ သူကမေ့မေ့လျော့လျော့မနေဘူး။

သေဘေးကို မမျှော်မတွေးကြတဲ့

ငုံးတွေဟာ မုဆိုးကျွေးသမျှ

နင်းစားပြီး ပျော်နေကြ သေးတယ်။ ပြီးတော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဆိုပြီးတော့

တခြားငုံးတွေလို သူက ကံကိုပုံချပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်မနေဘူး။ သူကစိတ်ခိုင်ခိုင်နဲ့

သေခြင်းတရားက ဘယ်လိုလွတ် နိုင်ပါ့မလဲလို့ အကြံထုတ်တယ်။ နည်းလမ်းရှာတယ်။ ရှာရင်းကအကြံ တစ်ခုရလာတယ်။

ဒီအကြံနဲ့သူက မုဆိုးကျွေးလာတဲ့ အစာကို နည်းနည်းလေး မသေရုံကလေးပဲ စားတယ်။ အစာကို နည်းနည်းပဲစားတော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်လေးက ပိန်လာတယ်။ ချဉ်နဲ့နဲ့လေး ဖြစ်လာတယ်။ ဒီလို ပိန်ပိန်ချဉ်ချဉ်လေးဆိုတော့ ငုံးဝယ်လာသူတွေက သူ့ကိုမျက်စိမကျ ဘူး။ မဝယ်လိုကြဘူး။ ဘယ်သူမှမဝယ်ကြလို့ ကျန်နေတာကပဲ သူ့အတွက် အခွင့်ကောင်းရ နေတယ်။ အကြံထုတ်ချိန်၊ စဉ်းစားချိန် ပိုရနေတယ်။

ဒါနဲ့နောက်ဆုံး တခြားငုံးတွေကုန်လို့ သူတစ်ကောင်တည်း ကုပ်ကုပ်လေးကျန်နေတော့ မုဆိုးက "ဒီငုံးလေးဟာ အစာကျွေးပါလျက် ဝမလာပဲ ကုပ်ကုပ်လေးဖြစ်နေတာဟာ ရောဂါ တစ်ခုခုရှိလို့ထင်တယ်" လို့တွေးပြီး ငုံးလေးကို လှောင်အိမ်ထဲကထုတ်၊ သူ့လက်ဝါးပေါ် တင်ပြီး ငုံ့လေးမှာ ဘာရောဂါများရှိလဲလို့ စုံစမ်းတယ်။

မုဆိုးကဒီလောက်ချဉ်နဲ့နေတဲ့ ငုံးလေးဟာ ချက်ချင်းတော့ ပျံနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး။ ဒါကြောင့်သတိလည်း သိပ်မထားဘူး။ ဒါပေမယ့် ငုံးလေးကတော့ အကြံနဲ့ဆိုတော့ မုဆိုး သတိမထားပဲ လက်ဝါးပေါ်တင်ကြည့်နေခိုက်မှာ ဖြုတ်ဆို ပျံထွက်သွားတယ်။ ဆက်ပြီးသူ့ အပေါင်းအဖော်င ့းတွေရှိရာ တောထဲအရောက် ပျံသွားတယ်။

ဒီနည်းနဲ့ သေရမယ့်ဒုက္ခ အန္တရာယ်ကနေပြီး ငုံးလေးဟာ လွတ်သွားခဲ့တယ်။ တကယ်လို့ သာငုံးလေးဟာ ကံအတိုင်းပဲဆိုပြီး စိတ်ဓါတ်ကျနေရင် အခုလို အသက်ဘေးက လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အကြမ်းဖက်ပြီး လှောင်အိမ်ထဲက ရုန်းကန်ပြီး ထွက်နေရင်လည်း ပင်ပန်းပြီး သေဖို့သာရှိမယ်။ ဒါမှမဟုတ် မုဆိုးက "ဒီလောက်ရုန်းကန်ရလားလို့" ဒေါသထွက်ပြီး သတ်လို့ သေရင်လည်း သေသွားနိုင်တယ်။ သူ့မိတ်ဆွေတွေဆီ ပြန်ရောက်တော့ မိတ်ဆွေငုံးတွေက မေးကြတယ်။ ဘယ်ရောက်ဘယ်ပျောက်ပြီး ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲပေါ့။

ဒီတော့ငုံးလေးက သူ့အဖြစ်ကို အစမှအဆုံးတိုင် ပြန်ပြောပြီး သူ့ဘဝမှာရခဲ့တဲ့ သင်ခန်းစာ ကိုလဲပေးလိုက်ပါတယ်။ "အဆွေတို့... မကြံစည် မတွေးခေါ်သူ (အခြေအနေတွေကို မသုံးသပ်မဆင်ခြင် မရှုမြင်တတ်သူ)ဟာ အကျိုးထူးကိုမရဘူး။ ငါ့အဖြစ်ကိုသင်တို့ ကြည့်ပါ။

ကြံစည်စိတ်ကူးခြင်း၊ အခြေအနေတွေကို မျှော်ခေါ်ဆင်ခြင် တတ်ခြင်းကြောင့်
မလွဲမသွေကြံ့ရမယ့် သေဘေးလို အန္တရာယ်မျိုးကတောင် ငါလွတ်မြောက်ခဲ့ရတယ်”တဲ့။ ဘဝခရီးမှာ
ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိဖို့ သိပ်အရေးကြီးတယ်လို့ ယူဆရမှာပဲ။

တစ်နည်းဆိုရရင် အတွေးအမြင်ဒဿနဟာ အရေးကြီးတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။
အခက်အခဲတွေကို ကြုံလာတဲ့အခါ အခြေအနေကို မှန်မှန်ကန်ကန် မသုံးသပ်
မရှုမြင်နိုင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်သင့်တယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်
ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ချက် မချနိုင်ဘူး။ တွေဝေနေနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီပုံပြင်လေးကိုဖတ်ပြီး အခက်အခဲ ကြုံလာချိန်တိုင်း လုပ်သင့်လုပ်ထိုက် တာကိုလုပ်ပြီး
အခြေအနေအချိန်အခါနဲ့ အခွင့်အခါကြုံတာနဲ့ တွေဝေမနေဘဲ လွတ်မြောက်ရာ လမ်းကြောင်းအမှန်ကို
လျှောက်ဖို့၊ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေမမှားဖို့၊ ထောက်ပြညွှန်ပြတဲ့ ပုံပြင်လေးမို့ ပြန်လည်ပြီး
ရေးသားလိုက်ပါတယ်။